

Náhrobní kámen

Flamengo

Když půjdeš po cestě, kde růže vadnou
Kde rostou stromy bez listí
Tak vyjdeš na místo, kde tvý slzy spadnou
Na hrob, co nikdo nečistí

Jen starej rozbitej, náhrobní kámen
Řekne ti, kdo nemoh už dál
Tak sepni ruce svý a zašeptej amen
Ať jsi tulák nebo král

Dřív děvče chodilo s kyticí růží,
rozdávat lidem štěstí a svůj smích
Oči jí maloval sám Bůh černou tuší,
pod jejím krokem tál sníh

Všem lidem dávala náručí plnou
Sázela kytky podél cest
Jednou však zmizela a jako když utne
Přestaly růže náhle kvést

Pak jsem ji uviděl, ubohou vílu
Na zvadlých květech věčně snít
Všem lidem rozdala svou lásku a sílu
Že sama dál nemohla žít

Tak jsem jí postavil náhrobní kámen
A čerstvé růže jsem tam dal
Pak jsem se pomodlil a zašeptal amen
A svojí píseň jsem jí hrál